

Тази неделя в [библиотеката](#) на desebg.com представям **том 14** от поредицата на игумения **Валентина Друмева** – „**Български свещеници, пострадали и гонени за вярата в най-ново време**”.

От 2007 г., игуменията на Девическия манастир „Свето Въведение Богородично” в Калофер извършва едно високо благородно дело – събира биографиите на жертвите на комунистическия режим сред българското духовенство.

С помощта на българския манастир „Св. Георги Зограф” в Света гора, който издава поредицата, вече са издадени 15 тома, събрали съдбите на над 500 свещенослужители, които са попаднали под различни репресиите след 9 септември 1944 г. до края на комунистическия режим през 1989 г.

Авторката посочва в предговора, че на 9 септември 1944 г. атеистичната власт успява да наложи „социалистическите безбожни идеи”. „Тогавя започва нечувано гонение на свещенослужителите”, посочва игумения Валентина Друмева и продължава:

Изследванията в това отношение са поразителни. Много от тях са избити. Те са най-новите български свещеномъченици.

Други са страдали по затвори и лагери, а трети са минали през чистилицето на

Духовници под комунистически репресии (част 14)

Написано от Христо Христов
Неделя, 11 Декември 2016 21:34

„народния съд”. Те са изповедници на вярата.

Съдените свещеници са лишавани с години от граждански права, нямали са право да получават заплати и семействата им са бедствали. Работили са тежък физически труд не само за прехрана, но и за да изплатят наложената голяма глоба и да възстановят отнетия им имот.”

По думите всеки свещеник е бил осмиван, привикван в партията и „съветван” или да сваля расото, или да стане отечественофронтовец.

„Вълната от тази поредна организирана борба срещу Църквата остави много нечиста пяна в сърцата на хората”, посочва още монахинята.

В том 14 от поредицата тя е събрала и записала историите на общо 41 свещеници от различни краища на България. Тук може да намерите информация са подложени на репресии свещенослужители от Харманли, Пазарджик, Бобов дол, Карлово, Стара Загора, Петрич, Дряново, Царево, Хасково, Николаево, Пещера, Стрелча, Нова Загора, Ямбол, Кресна и редица села като Ноевци, Черноморец, Розово, Мирково, Добри лаки, Сапарево, Коньово, Осиково, Бунарово и др.

В отделен, много интересен текст, включен в този том, игумения Валентина Друмева описва унижителното участие на свещеници в бригадирското движение, чието начело е поставено през 1946 г.

Свещениците са заставени не само да работят тежък физически труд, но и да не носят расо, като по този начин комунистическата власт ги унижава и обезличава.

Свещеници участват при строежа на Хаинбоазкия проход през 1948 г. при построяването на язовир „Георги Димитров” („Копринка”) край Казанлък, където са заставени да обуят къси гащи. Чета от 25-30 бригадири от Духовната семинария участват при построяването на Димитровград. Там участва и цяла „попска бригада”, която носи името на Паисий Хилендарски.

Духовници под комунистически репресии (част 14)

Написано от Христо Христов
Неделя, 11 Декември 2016 21:34

Игумения Друмева посочва, че участието на свещениците в бригадирското движение се обяснява със стремежа им да не бъдат повече преследвани, тъй като много от тези божии служители вече са били по лагери и затвори.

Тя определя участието им като голямо изпитание и заключава, че „бригадирският лагер не е заменил светия олтар”. След края на тези тежки трудови участия свещениците се връщали и продължавали службата си към бога и християнската вяра.

Както и в предишните токове и в този след всеки портрет на свещеник авторката съвестно е посочила източниците на информация в тях – държавни архиви, спомени, лични архиви и др.

Игумения Валентина Друмева, „Български свещеници, пострадали и гонени за вярата в най-ново време”, том 14, издава Славянобългарски манастир „Св. Вмчк Георги Зограф”, Света гора, Атон, 2013 г., 253 страници.